

"SLUŠOVICKÁ MAFIE" V AKCI

Causou agrokombinátu Slušovice se od počátku roku 1990 nezajímaly pouze vyšetřovací orgány Věřejné bezpečnosti: později Policie České republiky. Dokonce ani prokuratura či soudy vedle policie jedini, kdo se těmito otázkami zabíral. Krátce po 17. listopadu 1989 se

stále více "slušovický případ" dostával na stránky tisku, na vlny radiových stanic, na obrazovky našich televizí. Lze dokonce říci, že v mnoha případech k nelibosti nové vládní garnitury, která se dostala k moci po volbách v roce 1990...

(Pokračování z minulého čísla)

(Jistě, existovaly tiskoviny, které už od začátku JZD AK Slušovice a jeho nezákonné praktiky obhájovaly. Například Froňákův ŠPIGL, RUDÉ PŘÁVO, odbořkářská PRAČE, někdy též VENKOV, vydávaný s podporou Československé strany zemědělské docenta ing. Františka Trnky, CSC., tzv. "zelené" ZEMĚDĚLSKÉ NOVINY, které "údajně" dostaly většinu peněz právě od docenta ing. Františka Čuby, CSC., a jeho DAK MOVA Slušovice, později Bratislava... Byly ovšem i takové sdělovací prostředky, jež se snažily krádeže a podvody lidí, soustředěných kolem docenta ing. Františka Čuby, CSC., a Pavla Drhy, odhalit. Třeba dnes už násilně zlikvidované "černé" ZEMĚDĚLSKÉ NOVINY, bývalý DENNÍ TELEGRAF, OBČASNSKÝ DENÍK, z počátku také LIDOVÁ DEMOKRACIE, NECENZUROVANÉ NOVINY, RESPEKT...)

Část XX.

Mezi těmito diametrálně odlišnými póly masmédií existoval tzv. střed. Tedy noviny, rozhlasové a televizní stanice informující jakoby neutrálně. Sem patřily například MLADÁ FRONTA DNES, SVOBODNÉ SLOVO, LIDOVÉ NOVINY, tehdejší METROPOLITAN, ČESKOSLOVENSKÝ ROZHLAS, ČESKOSLOVENSKÁ TELEVIZE, týdeník REFLEX, a až na určité výjimky i do značné míry také Radio SVOBODNÁ EVROPA.

BUDOU POSTAVENI PŘED SOUB? A KDY?

O to víc je zářející, že právě Rádio Svobodná Evropa dne 28. března 1992 uspořádalo pod výše uvedeným názvem rozhlasovou besedu na téma agrokombinát Slušovice. Vlastně, týkala se posledního vývoje kolem Zemědělského družstva DAK Slušovice a bylo v ní položeno několik otázek řadovým členům i družstevníkům, kteří nevstoupili do DAK MOVA Slušovice, později Bratislava. A také některým politikům, v té době vystupujícím proti docentu ing. Františku Čubovi, CSC., s spol. V následujícím textu přinášíme záznam této besedy...

V pondělí 23. března 1992 byli usnesením Okresního soudu Brno-venkov vymazáni z obchodního rejstříku docent inženýr František Čuba, kandidát věd, z funkce předsedy a Pavel Drha z funkce místopředsedy Družstevního agrokombinátu Slušovice. Jako předseda byl do rejstříku zapsán nově zvolený Vladimír Pečírka. Právní a vyšetřovací komise DAK Slušovice současně oznámila, že za nástupnickou organizaci kdysi vřelánského družstva, které fakticky nikdy nezaniklo, se neoprávněně považoval Družstevní agrokombinát DAK MOVA Bratislava.

V ten samý den pak uspořádala MOVA v Bratislavě tiskovou konferenci, kde zazněla řada stanovisek a zpráv, například že se připravuje zatčení patnácti členů vedení družstva, že se ve Slušovicích pohybují agenti Federální bezpečnostní informační služby, že útoky proti DAK MOVA Bratislava jsou jejím nepřátelům k předvolování nátlaku na veřejné mínění a další. Tiskový mluvčí agrokombinátu DAK MOVA profesor MVDr. Peter Poppers, DrSc., dále sdělil novinářům, že případ Slušovice má být uzavřen do konce března a rozkaz z nejvyšších míst zní, zlikvidovat toto družstvo. DAK MOVA Bratislava zveřejnila i částku, jde téměř o dvě a půl miliardy korun, kterou podle zprávy revizní skupiny Finančního ředitelství Brno dluží původní DAK Slušovice státu, a považuje ji za vykonstruovanou.

Radio Svobodná Evropa umožnilo, aby se k těmto posledním

problémům a událostem mohli vyjádřit i družstevníci, kteří stáli mimo DAK MOVA Bratislava. První slovo měl Vladimír Pečírka, nově zvolený předseda Družstevního agrokombinátu Slušovice.

(Právník DAK MOVA Bratislava JUDr. Jaromír Kaláč ho ale za předsedu družstva nepovažuje...)

Ta reakce, až hysterická skoro, ze strany DAK MOVA Bratislava, mě celkem nepřekvapuje, to je běžná věc, na tu jsem si během těch dvou uplynulých let téměř zvykl. Spis před námi stojí daleko závažnější úkoly, v první řadě je to transformace družstva, sehnat patřičné doklady, abychom mohli transformovat družstvo, protože zatím bývalé vedení nám žádné doklady nedalo. Přestože byl docent ing. František Čuba, CSC., dne 6. února 1992 vyzván, aby je předložil a předal funkci, do dnes nijak nereagoval. V průběhu těch uplynulých dvou let byla v podstatě naše veřejnost dezinformována v tom smyslu, že Zemědělské družstvo DAK Slušovice zaniklo. DAK Slušovice existoval podle Obchodního rejstříku od 8. června 1953, kdy byl zapsán jako JZD Slušovice, později přejmenován na DAK Slušovice. Družstvo je zadluženo zhruba třemi miliardami korun, budeme se muset s tím vypořádat, zřejmě cestou tedy postavením před zákon těch lidí, kteří tento stav způsobili. V této souvislosti bych chtěl vyzvat všechny naše věřitele, kterým jsme dlužní, aby byli trpěliví a pochopili, že jsme ve stavu, který jsme nezavinili, ale budeme jej muset řešit.

K této problematice se vyjádřil rovněž ekonom Družstevního agrokombinátu Slušovice v Vizovicích Josef Žurek:

Já jako ekonom celý výsledek DAK Slušovice za rok 1990 naprosto nemůžu pochopit a naprosto s tím nemůžu souhlasit. To není hospodářský výsledek hospodářů, za které se pokládali vedoucí funkcionáři DAK Slušovice v čele s předsedou docentem ing. Františkem Františkem Čubou, CSC.

Když se došlo k závěru, že agrokombinát by se měl rozdělit, tak podle mého názoru se mělo zasednout ke kalendáři století hned na začátku a dohodnout se o tom, jak se celá záležitost bude provádět. Nikoliv tak, jak se to stalo: Že se založila část, DAK MOVA, v celku bez vědomí, a řekl bych téměř tajně. A možná říci, že určitě pod nátlakem, protože jestliže řekneme, že týden máte na přihlášky, tak je to podle mě nátlak. Navíc, když lidé neměli další možnosti se přihlásit do jiných subjektů. Od samého začátku pokládám dělení DAK Slušovice za podvod na ostatních družstevnících, kteří, když jsme začali mluvit o odlučování, chtěli skutečně průhledně hospodařit. Myslím, že předseda družstva docent ing. František Čuba, CSC., neml jinou možnost. Zvláště, jestliže věděl o tom, že se s námi spravedlivě nemůže dohodnout. Proto musel přistoupit k tomuto způsobu: Založil DAK MOVA a snažil se co nejrychleji získat většinu družstevníků, kteří by potom schválili všechno, co jim bylo předloženo. Jenomže, značná část a nakonec všechny družstevníky z Vizovic, Závřevic a Želechovic v usnesení ze svých členských schůzí tady toto dělení neodsouhlasili. Ten výsledek hospodaření, který byl vykázan v roce 1989, předpokládám, že ve skutečnosti dosažen vůbec nebyl, byl pouze zúčtován. Protože, když si vezmeme o rok později propad zisku o jednu miliardu a 600 milionů korun, mám za to, že tuto sumu vůbec není možné za období jednoho roku zkrátka rozkrást. Skutečně máme dojem, i ty položky, rozvahy to jistě potvrzují, že majetek, který byl nakupován, zásoby a podobně, se do družstva nedostaly, že v družstvu zůstaly za tyhle nákupy pouze dluhy a nakupovaný materiál přešel potom do soukromých společností, které byly velmi rychle a ve velkém počtu zakládány. Tím vlastně docházelo k postupnému rozkrádání majetku družstva.

K problémům se vyjadřovali také řadoví členové družstva.

Například z farmy Želechovice Družstevního agrokombinátu Slušovice hovořila dojička Iboja Kořenková:

Co já Vám k tomu můžu říct: My z toho tady v tom kravině moc ani moudří nejsme. My té jejich vysoké politice moc nerozumíme. Pouze víme jedno: Prostě jsou ve Slušovicích obrovské dluhy, někde se poděla srašná spousta peněz a nikdo neví, kde jsou. Vyšetřují tady, slyšeli jsme, že z toho kouká kriminál, že někteří lidé mají být dokonce zavřeni. Chodí sem pořád nějaké kontroly, máme poct, že prostě to platíme taky my, že to všechno jde z našich peněz. Výplaty jsou celkem malé, dokonce jsem slyšela, že do května se snad budeme muset rozloučit s dalšími sto lidmi v Želechovicích, protože pro ně není

vyšetřit, nebo prostě aby konečně se s náma něco dělo. Abychom se osamostatnili a prostě lidé měli jistou práci a nějaké peníze. Já bych šla klidně i podnikat, někam něco soukromě dělat, jenomže, když mám na krku tolik milionů dluhů, copak můžu?

K situaci, která nastala v Družstevním agrokombinátu Slušovice a v DAK MOVA Bratislava, se vyjádřil také ministr zemědělství České republiky Bohumil Kubát:

Překvapila mě poměrně bouřlivá reakce zemědělského podniku DAK MOVA Bratislava, protože vlastně přichází v době, kdy se nám ve spolupráci s panem ministrem spravedlnosti Novákem podařilo

lé tretné činnosti - a vlastně všech těch daňových úniků a podvodů, je dnes naprosto stěžejní záležitostí, záležitostí hospodářskou, nikoliv politickou, protože ty rozsáhlé dluhy a nezaplacení daní znamenají především v zemědělsko-potravinářském komplexu velmi značnou sekundární platební neschopnost. Čili nevím důvod, proč by ministerstvo financí nemělo skutečně postupovat podle zákona a předložit tomuto podniku uvedené daně k náhradě. Je trochu směšné, když se dneska snaží někteří pracovníci DAK MOVA Bratislava označovat tuto záležitost za předvolební kampaň. Lze totiž zalistovat v tisku a lze zalistovat v historii mého téměř dvouletého působení v tomto resortu, protože já jsem naprosto jednoznačně vystupoval ve smyslu

by pro jejich vedení mělo být natolik varující, aby zjišťovali, odkud kam tedy unikají informace a s kým vlastně současná zaměstnanci dále spolupracují. Protože víme, jak je prošpičkováno vedení a vlastně celá ta organizace DAK MOVA Bratislava původními a bývalými pracovníky Státní bezpečnosti. Snad je zajímavé, že před několika dny měl se celým tím problémem zabývat petiční výbor pro právní ochranu a bezpečnost České národní rady, leč, bohužel, jednání bylo na poslední chvíli odvoláno, čili doufám, že i po zveřejnění těchto bouřlivých reakcí dojde ke svolání uvedeného výboru, kde za účasti příslušných poslanců a příslušných ministrů, případně dalších pracovníků budou vlastně tedy poslanci České národní rady seznámeni s tím, jak revize probíhá, jaké budou další kroky, které prostě budou následovat, co se týče postihu pracovníků DAK MOVA Bratislava.

Tolik tedy názory "těch z druhé strany slušivické barikády" na události nedávno minulé. Žel, zdá se, že už v té době moc optimistické nebyly. Mnohé věci kolem někdejší činnosti Slušovic jsou už totiž dávno prokázány, a nic se v podstatě nestalo. Ani tenkrát, ani dnes. A je otázkou, zda se kdy vůbec bude co dít? Či jinak řečeno, pokud ano, kdo vlastně bude platit? Kdo ponese odpovědnost? Ti, kteří nešli s docentem Ing. Františkem Čubou, CSc., a spol., nebo hlavní aktéři, schovaní v DAK MOVA Bratislava či různých těch akciových společnostech resp. společnostech s ručením omezeným? Navíc, když DAK MOVA je už více téměř čtyři roky registrována v cizím státě, na Slovensku...

(Ale, nepředbíhejme. Zatím jsme v první polovině roku 1992. Pár dní před tím, než budou zveřejněny výsledky speciální vyšetřovací skupiny, ustanovené tehdejším ministrem vnitra České republiky JUDr. Tomášem SOKOLEM. Skupiny, kterou dozoroval někdejší šéf vyšetřovacího úřadu Policie České republiky a pozdější český policejní prezident Ivan VYLETA. Skupiny, již vedl major JUDr. Arnošt KURÁČKA. Skupiny, kde měl své lidi bývalý vysoký pracovník slušivického družstva, dnes ředitel ekonomické kontrarovědky JUDr. Jan ŠULA...)

(Pokračování příště)

práce. To, co děláme, bych ráda dělala dál, ovšem při tak velkém snižování stavů, nevím. Navíc přidružená výroba, ta už je úplně ztenčena na minimum, a my se to toho bojíme. Na druhé straně si dál Slušovíani jezdí v drahých autech a dělají, jako by se kolem nich nic nedělo, že je všechno v pořádku, mají někde nahrané určité nějaké milionové rezervy. Slyšeli jsme, že dluh ve Slušovicích dosáhl už dvou miliard, no a už jsme Fikali s ostatními v práci, že snad zkusíme taky držet hladovku, když je to teďka všechno tak aktuální, ta hladovka. Že bychom se tam dohodli a šli si sednout na hradní nádvoří a prostě, aby se začalo něco dít v těch Želechovicích. Aby konečně to tam přišel někdo vyřídit. Nebo

konečně dosáhnout toho, že byl zrušen původní statutární zástupce v podnikovém rejstříku a 23. března 1992 zaregistrovaný statutární zástupce nový. Tato bouřlivá reakce DAK MOVA Bratislava přichází v době, kdy jim byla předložena revizní finanční zpráva z ministerstva financí. Chtěl bych těm, co psali novinové články o Slušovicích, poděkovat za to, že vlastně zveřejnili fakta z revize, to znamená částku na nezaplacených daních ve výši 2 miliard 447 milionů korun, protože já jsem ji samozřejmě neznal, takže budu muset na zasedání vlády požádat pana ministra Špačka, aby mě ji buď potvrdil, nebo vyvrátil. Domnívám se, že objasnění domnělé tretné činnosti, jak oni s oblibou říkají - domně-

le toho, že v tomto podniku je řada věcí v naprostém nepořádku, že zde docházelo k podvodům, daňovým únikům atd., čili jistě mě dnes nemůže nikdo napadnout, když žádám, aby tyto věci byly objasněny. Nedělám tedy nějakou předvolební politiku. To je nesmysl, trvám na tom, že je potřeba tyto věci ve Slušovicích a v DAK MOVA objasnit a viníky řádně podle zákona postihnout.

Je velmi zajímavé, že ve svých reakcích a ve svých článcích se naprosto jednoznačně přiznávají v DAK MOVA Bratislava k tomu, že jsou informováni, velmi dobře informováni z nejvyšších míst českého ministerstva vnitra, federálního ministerstva vnitra případně z dalších služeb, což si myslím, že